

til andre Værens, som ogsaa deraf, at Landets nuværende Indretninger udfordre stedse tiltagende Omkostninger. Naaget man nemlig kun tog Hensyn til de sidstforløbne 50 Aar, vare Omkostningerne ved de nævnte Indretninger i den Tid stegne med mindst en tredie Deel; paa den anden Side var Pengewærdien falden idetmindste en Trediedeel, hvoraf man med største Sandsynlighed kunde slutte, at det Samme vilde blive Tilfældet i de næstpaafølgende 50 Aar; det var derfor en meget billig Forordning, at det faste Annumm maatte blive bestemt en Trediedeel højere end det nu for Tiden af Statskassen til Island ydede Tilskud, og naar dette var 50,000 Rd., kunde det faste Annumm ikke sættes lavere end 75,000 Rd. Desuden syntes den største Billighed at tale for, eftersom Landet nu engang var bragt i dets nuværende Tilstand, det offentlige Fordegods solgt og de for samme indkomne Beløb indbragne i Statskassen, at denne igjen vilde bidrage til at ordne Landets paatænkte Forfatning og yde i den Hensigt omtrent 10,000 Rd. aarlig til Landet.

Men skjøndt Thingets Majoritet ikke saae sig istand til at foreslaae noget bestemt Annumm, nærer den dog den uroffelige Tillid til Deres Majestæt, at det maa lykkes Allerhøiøstammes Wiisdom at erhverve Rigsdagens Samtykke til, at Island erholder et passende Annumm af Kongerigets Finantser, der kunde blive lagt til Grund i det Udkast angaaende Islands Forfatning, der i sin Tid maatte blive forelagt Islands Repræsentation.

Naar der er Tale om Forfatningsagen, maa Althinget endnu være af den Anskuelse, at Deres Majestæts høifalige Forgængers Tilfagn af 23de Sept. 1848 endnu ikke er opfyldt, naaget det maa ansees for uroffet bestaaende, det nemlig, at denne Sag skulde blive forelagt en særskilt Forsamling i Landet selv, og da selvfølgelig en saadan Forsamling, der baade var sammensat af flere Medlemmer og udrustet med større Myndighed end det nuværende Althing. Dette maa nemlig efter Majoritetens Formening være det første Skridt til, at Islænderne nyde lige Rettigheder med vore Medundersaatter i Kongeriget, og Althinget nærer den uroffelige Tillid til Deres Maje-

stæts Retfærdighed, at vor Forfatningsag maa blive forelagt en sliq Forsamling, hvor Islænderne fik Afgang til et drøfte Spørgsmaalet om Finantsubsondringen ligesaa vel som enhver anden Deel af Forfatningsagen med ligesaa fuldkommen Stemmeret som den danske Rigsdag. Kun paa denne Maade kan det siges, at Islænderne nyde lige Rettigheder med vore Medundersaatter i Danmark.

Althingets Minoritet (Arnliotun, Olafson, Benedikt Sveinsson, Bergur Thorberg, Jon Gudmundsson, Jon Petursson, Sveinn Nielsøn og Sveinn Skulason) tillader sig ifølge den i Althings-Forordningens § 61 dertil hjemlede Ret allerunderdanigst at tilkjendegive Deres Majestæt, at den ikke kan billige det Udfald, som denne Sag fik her i Thinget angaaende det ifølge Deres Majestæts Befaling Thinget forelagte Udkast til Lov angaaende en forandret Ordning af de finantstlelle Forhold mellem Island og Kongeriget, og maa ansee den Anskuelse for feilagtig, hvorpaa dette Udfald er bygget. Minoriteten maa ansee den af Deres Majestæt valgte Vet til denne Sags videre Fremme for at være naturlig og hensigtsmæssig for at forberede den danske Rigsdags Medvirkning i Finantsubsondringen og dens endelige Ordning og Udførelse i Forbindelse med den af Deres Majestæt Island tiltænkte nye Forfatning. Den af Thinget til Sagens Overbetelse nedsatte Komite raadete Thinget til at vedtage Udkastet med saa ringe Forandringer som muligt, og dertil sigtede de af Komiteen ved § 7 foreslaaede og her foran anførte Forandringer. I Komiteens efter lang og nøiagtig Overbetelse affattede Betænkning over Sagen er der heller ikke bleven yttret den mindste Tvivl om, at Thinget burde paa denne Maade tiltræde Udkastet. Minoriten kan vel ikke med Sikkerhed paavise, hvorledes Afstemningen vilde være falden ud i Henseende til Udkastets enkelte Paragrafer og Komiteens i disse foreslaaede Forandringer, da et af en Deputeret stillet Forslag, der sigtede til at fra raade Deres Majestæt, at Udkastet i dets nuværende Form skulde emanere som Lov, stod først paa Afstemningslisten og kom først til Afstemning samt vedtoges af Majoriteten, og da det efter dette Forslags Vedtagelse, skjøndt